

יהרוג אותי, אמרה שבוע לפני מותה

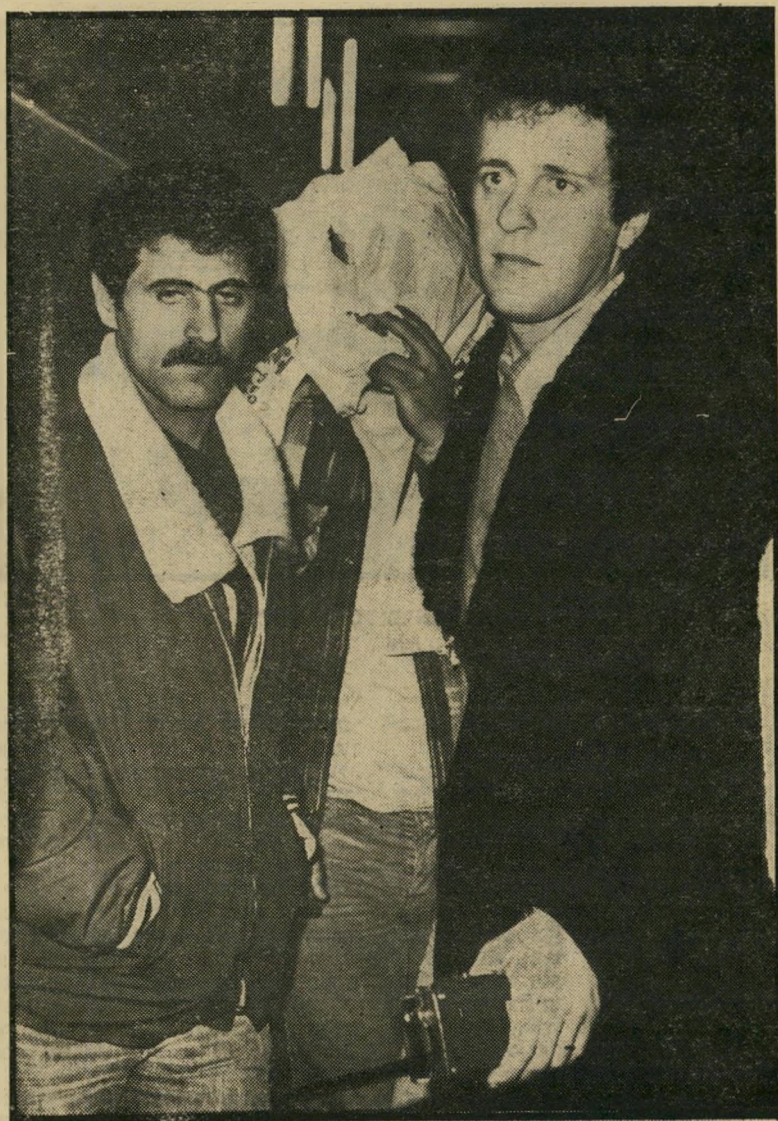
יחד עם בתה בהתפוצצות הרימון במכונית

סנדרה, מורה לאנגלית במיקצועה, לימיה בבתות ו' ויח' בבית-הספר היסודי לחינוך מיוחד ביפו. המורות האחרות כי בתי-הספר ידעו על הרומן של סנדרה ו' ו' כדוד. כאשר נודע בבית-הספר על הריונה ועל כוונתה להינשא לחדד, ביקשו המורים להניא מהמעשה. הן סברו כי פעם ההשכלה והתרבות שבין השניים יהיה להם למיכשול.

משימת השינוע הוטלה על המחנכת הוותיקה, מרים דמברובסקי. היא נפגשה עם סנדרה בבית-הקפה ובדרכים עקיפות ניסתה לרמוז לה, כי עדיין לא מאוחר לבצע הפלה וכי הריון בלבד אינו סיבה לנישואין. אולם הכל היה מוכן כבר לקראת החתונה, וסנדרה ודוד נישאו. בני הזוג עברו להתגורר בדירתה של

ואל בעלה כעבור שבוע. השתייה בצוותא נמשכה זמן קצר בילי בד. דוד לא עבד וסנדרה נאלצה לפרנסו ממשכורתה. דוד היה סבור כי הוריה של סנדרה מיליונרים, ודרש מאשתו שתבקש מהם כספים. אולם סנדרה סירבה. כחרי צאה מכך נמשכו המריבות.

משלא יכולה היתה עוד לשאת את הסבל ברחה סנדרה מהבית, והפעם לצמית. תות. את דירתה, שנרכשה מכספי הוריה, מכרה זמן קצר לפני הבריחה. דוד המי שיך להתגורר בדירה גם אחרי עזיבת אשתו, עד שנאלץ לפנותה, כאשר הגיעו הדיירים החדשים. לפני שעזב הסב דוד נזקים לדירה לכך הוא נתבע על-ידי רוכשי הדירה ונצטווה לשלם פיצויים. סנדרה הגישה נגד בעלה תביעת גירוי

גוויה שרופה

האש כילתה את הגופות עד לבלי הכר. חוקרי המעבדה לזיהוי פלילי (מז"פ), שהגיעו לדירת האירוע, התקשו אפילו לקבוע את מין הגופות. הזיהוי הראשוני נעשה באמצעות מיספר המכונית.

קפת בכאבי-בטן לקראת הפגישות איתו. יחד עם זה היא אהבה אותו. "סנדרה פחדה מכל צעד של דוד, הוא גרם לה לאבד את האופטימיות שבה ניחנה. היא הפסיקה לתכנן את העתיד והיתה חיה מהיום למחר. היא אמרה לי פעמים רבות שדוד יהרוג אותה לבסוף, אפילו שבוע לפני המוות היא עוד אמרה שדוד יחסל אותה. דוד איים עליה פעמים רבות. הוא איים גם על הוריה, כשבאו לביקור בי ארץ, ואמר לאביה שלא יניח לו לסיים את החיים בצורה טיבעית.

"הוריה של סנדרה הודעו מאד לראות את המצב שבו היתה שרויה בתם. הם שלחו מיכתבים לשרי-ממשלה, לרבנים הרשמיים ולאיש-ציבור, וביקשו את עזרתם לזירוז הליכי הגירושין. אולם דבר לא עזר.

כדי שיוכל לראות את בתו, פסק בית-המשפט, כי הוא יוכל להיפגש עימה פעם, בשבוע, למשך שעה אחת, בתוך תחנת מישטרה. מצב זה התמיד לאורך שנים. במשך הזמן החלו השוטרים להניח לי-חדד לקחת את בתו מהתחנה ולהחזירה כעבור כמה שעות. חדד ניצל את המצב הנוהג והיה מאחר להחזיר את הילדה. סנדרה היתה ממתנה שעות ארוכות בתחנת ה' מישטרה לשובה של הבת.

למרות הצו האוסר עליו להתקרב לבית, נהג דוד גם להגיע לדירתה של סנדרה, להכותה ולקחת את הבת ללא רשותה. ביקוריו היו מלווים בצעקות וקללות. ש' היה בחדר המדרגות וביישו את סנדרה בפני השכנים.

אופי רגזני

וכאבי-בטן

במשך השנים ליוותה את סנדרה ה' מורה מרים דמברובסקי, מי שניסתה לי-הניאה מלהינשא לדוד. סנדרה נהגה לבקר את "הדודה מרים" ולשטוח באוזניה את צרותיה.

"לסנדרה היה קשה בארץ", סיפרה מרים. "היא היתה בעלת אופי אירופי ולא הסי תגלה לסיגנון החיים הצברי. הצרות ש' עשה לה בעלה הרסו אותה לגמרי. אני הייתי זאת שלפניה היא התפרקה. הפכנו לחברות קרובות מאוד. היא הילדה שלי מצאה אצלי בית חם. גם אהבה לבוא אלי יותר מכלל מקום אחר.

"טלי היתה ילדה נפלאה. למרות שהיא הבינה מה קורה בין החורים שלה היא לא אברה את שימתח החיים שלה. תמיד היתה שמחה וצוהלת. היא היתה ילדה הריפה ופיקחית מאוד.

"היחס של טלי לאביה היה דו-ערכי. מצד אחד היא ידעה על האופי הרגזני שלו ומאד חששה מפניו. היתה תמיד גת'

ביריונים

שחיתו בחוץ

אני הייתי מלווה את סנדרה לתחנת מישטרה, כאשר היתה מביאה את טלי לפגישה עם אביה. פעם אחת הגיע דוד לשם עם ביריונים שחיתו לנו בחוץ. ממש פחדנו לצאת מהתחנה והשוטרים נתנו לנו להתחמק מהדלת האחורית. "עשר דקות לפני שסנדרה וטלי נהרגו, הן עוד ישבו אצלי בבית. הן היו באות אלי בכל יום שישי בערב. טלי היתה אפילו צריכה להישאר לישון אצלי, כמו בהרבה הזדמנויות אחרות. אבל לבסוף היא נסעה הביתה עם אמא. זה מה שקבע את גורל הילדה."

דוד חדד אהב מאוד את בתו, וחוקרי המישטרה מניחים כי אם הוא הרוצח, חשב בוודאי שרק סנדרה תימצא במכונית. ה' חוקרים סבורים שהרימון נועד להתפוצץ בבוקר, כאשר סנדרה היתה אמורה לצאת לעבודה לבדה. יחד עם זאת אין החוקרים מוציאים מכלל אפשרות כיוונים אחרים.

החשוד ברצח אסחתור

מפני עיני המצלמה, דוד חדד נעצר כחשוד ברצח אשתו ובתו. הוא מתגורר בנפרד מהן, בבית הוריו. בין דוד לסנדרה היו סיכסוכים רבים. דוד אהב את בתו, והחוקרים מניחים כי אם הוא הרוצח, לא היתה כוונתו לרצוח אותה.

שין ברבנות, כאשר שמע דוד על התביעה הוא הופיעה בדירה שבה התגוררה סנדרה בשכירות, אחרי שברחה ממנו, וחטף את הילדה. רק אחרי התערבות המישטרה, כעבור חודש, הוחזרה הילדה. אולם דוד לא הניח לסנדרה והמשיך להטרדה. סביר דרה נאלצה לעבור מדירה לדירה, ובכל מקום השיג אותה דוד והיה חוטף שוב ושוב את הילדה ומחזיק בה עד לבוא ה' שוטרים.

הליכי הגירושין נסחבו לאורך שנים. דוד דרש תמורת הגט סכומי עתק, והעמיד תנאי שהילדה תעבור לרשותו. סנדרה היתה מוכנה להתפשר על הדרישה הראשונה, אך על הילדה לא הסכימה לוותר. ההליכים הגיעו, איפוא, למבוי סתום.

בעיקבות מעשי החטיפה החוזרים וניש' ניס הוציא בית-המשפט צו נגד חדד, ה' אוטר עליו להתקרב לביתה של סנדרה.

סנדרה. הידידות ביניהם לא החזיקה מע' מד. מייד אחרי החתונה החלו המריבות. סנדרה החלה להיעדר לעיתים תכופות מי העבודה. כאשר היתה מופיעה, קישטו את פניה סימנים כחולים. לחברותיה המורות סיפרה כי בעלה מכה אותה באכזריות. אולם קיננה בליבה אמונה, שהדברים אכן יסודתו לבסוף. "יהיה בסדר!" נהגה לומר.

תביעת

גירושין

למרות התיקנות לא פסקו ההכאות כל תקופת ההריון. חודש אחרי ליי דתה של הבת, טלי, ברחה סנדרה מהבית יחד עם התינוקת. היא עברה להתגורר בי ביתה של חברה מדרום-אפריקה. אולם סנדרה לא איבדה את תיקותה, ונתנה לי-בעלה הזדמנות נוספת. היא חזרה הביתה